

en Feil, til en Regel; men naar hans Mening nu er, at der i det antydede Tilfælde ikke er begaaet en Feil, og vi ved vore Voteringer gjentagne Gange have erkjendt det for rigtigt, saa kunne vi ganske simpelt hente vore Argumenter derfra, thi hvad der her foresligger, ligner i høieste Maade det; det ærede Medlem berørte. Det ærede Medlem sagde ved samme Leilighed, at han vilde vise, at det var to Begreber, som vi havde forverlet; men vi fik kun det ene af disse Begreber at høre, nemlig at vi havde blandet de almindelige, hele Landet vedrørende, Institutioner med de locale Indretninger, at, hvad vi hidtil havde nægtet at overtage Ledelsen af for Statens Regning, det var de locale Institutioner, men paa ingen Maade de almindelige; det var det ene af de Begreber, han meente, vi havde forverlet, men hvormed han meente, at vi havde forverlet det, det fik vi ikke at vide. Jeg troer nu ikke, at vi have gjort os skyldige i nogen Forverling; thi det er ikke Begreber, som vi her have liggende for os til Forhandling. Jeg vil spørge det ærede Medlem om, hvorledes han vil bevirke, at Navigations-skoler for Kongeriget Danmark blive locale; om vi ogsaa fik flere Navigations-skoler, saa vilde dog ikke Navigationsvæsenet blive stedligt, idet det omfatter hele Staten og har et almindeligt Formaal for Die. Det ærede Medlem sagde — og det forekommer mig at være et stærkt Beviis paa, at hele det videnskabelige Institut, som man her stræber for, og som man paa en vis Maade skubber fra sig, idet den polytechniske Skole og Universitetet ikke ville have med den Art Folk at gjøre — det ærede Medlem drog i Marken med den politiske Videnskab, idet han yttrede, at, naar Staten ikke vilde give Pengene til den Sag, der her ligger for, maatte man henvende sig til Grundeierforeningen; men den vilde vist ikke give nogetomhelst Bidrag til at fremkalde mere Intelligents ud i Landet. Jeg troer, at der heri ligger en overordentlig haard Besskyldning, hvortil der savnes Besøielse, da netop disse Mænd i Grundeierforeningen — og jeg vil troe, at de ere ligesaa oprigtige som Andre — udtrykkeligt have sagt: det, vi ville virke for, det er at skaffe Samsundet oplyst, at give det

Oplysning, for at det paa en hæderlig Maade kan komme til at indtage en politisk Stilling. Det er netop deres Grundanskuelse, at de sige om os — og der er mange Andre, som sige det foruden dem —, at vi ikke ere forstandige eller oplyste nok, til at slyre vore egne Sager ved vore egne Kræfter, og at vi ere gaaede bort fra vor sande Stilling, idet vi have faaet Institutioner, som ikke passe for os, og som vi ikke paa nogen fuldstændig Maade kunne deeltage i; vi skulle først opdrages dertil, eller vi skulle blive velhavende nok, for at kunne tage Deel i dem, — thi det er det, som Lovgivningen nu siger; den lægger nu ikke saamegen Vægt paa Indsigten og Duelighed, som paa Formuenhed. Saa fattige ere Mindretallets Modstandere, at de behøve at ty til et Argument af den Art, at de behøve at kaste en Skygge af den Art paa et Parti, der er mindre repræsenteret her i Salen, for at kunne komme til at kaste overende de Paastande, som vi have gjort: at man her søger at give en Udvidelse til et Institut, for at tjene Formaal, der mere ere private, end virkelige offentlige Formaal. Man maa nemlig ikke forverle det, som omfatter et stort Antal, med det, der er det Offentlige; Befolkningen er ikke Folket. Folkets Formaal, Statens Formaal, det er det offentlige Liv, men Befolkningens hele Udvikling kræve vi igjennem Communerne, igjennem Befolkningens Midte og egen Bestyrelse, og deri ligger Frihedens sande Betydning. Det, der skal komme ud af Friheden, det er, at den fremkalder Selvvirksomhed, og ikke længere kræver at føres i Ledebaand af Staten. Det vilde ogsaa være et yderst sørgeligt Tegn paa vor Friheds-Tilstand her i Landet, om der virkelig ikke ved Bidrag fra vore rige og mægtige Landsmænd skulde kunne indrettes et Landinstitut, naar de først havde den rigtige Følelse af, at det var nyttigt og nødvendigt, og jeg paa-staaer, at, saalænge de ikke have Følelsen af Nødvendigheden af at gjøre det selv, saa ligger det deri, at de, deres almindelige Bestragninger uagtet, ikke erkjende det for at være nyttigt og nødvendigt. De sige: Naar vi kunne faae Institutet, og det ikke kommer til at koste os Noget, men kun gaaer paa de